

Poulsgaard (FP):

»Er statsministeren enig med justitsministeren i, at det er tilstrækkeligt med en irretsættelse til arbejdsdirektøren i forbindelse med dennes dom for butikstyverier, og vil statsministeren oplyse, om der gælder andre regler for højtansatte embedsmænd end for dem, der er lavere på rangstigen, hvilke sidste sandsynligvis ville være blevet afskediget eller i hvert fald suspenderet?«

Skriftlig begrundelse

Det virker, som om den siddende regering er uhyre bange for at støde fagforeningerne på mancherterne; hvorledes skal man ellers forklare den neddysning, justitsministeren står i spidsen for, dels i forbindelse med sagen om dagpengemillionerne, dels nu i forbindelse med arbejdsdirektørens butikstyverier. Det virker mildt sagt besynderligt, at justitsministeren har så travlt med at undgå offentlighed i disse prekære sager.

Når en embedsmand har gjort noget lovstridigt, vil han normalt blive afskediget, men det aktuelle tilfælde virker som et meget tydeligt eksempel på, at sagerne skal dysses ned, når blot man er højt nok oppe på rangstigen, indtil pressens og dermed offentlighedens opmærksomhed er væk, hvorefter man blot kører videre, som om intet er hændt.

Poulsgaard (FP):

Jeg har ikke stillet dette spørgsmål for at genere hverken statsministeren, justitsministeren eller arbejdsministeren. Det er et spørgsmål, der, som Jyllands-Posten skriver, har været larmende tavshed om.

Jeg stiller spørgsmålet på baggrund af et møde, jeg havde i Thisted den 5. i denne måned, hvor der var mange folk til stede. Der var mange fra statsministerens parti, der var socialdemokrater, der var mange fra alle partier. De pålagde mig simpelt hen at stille dette spørgsmål, for de sagde, at det ikke kan være rigtigt, at der ikke også følger nogle forpligtelser med for dem, der bærer de gyldne kæder.

Vi burde være varsomme herinde med at se gennem fingre med den slags ting, når vi ved, at hvis det drejer sig om et almindeligt butikstyveri, f.eks. en politibetjent, der negler en pakke cigaretter, så falder fars hammer med det samme. Der er da mange i dette

land, der har begået en dumhed. Det kan være en erhvervsmand, og det koster noget for ham. Han går måske konkurs, eller hvad ved jeg. Arbejdsdirektøren har begået en dumhed. Hvis arbejdsdirektøren havde taget konsekvensen og forladt sin stilling, kunne han være kommet ud af den pinlige sag og have sparet statsministeren for at svare i den pinlige sag, som statsministeren nu skal det.

Det er altså af afgørende betydning med hensyn til folks retsbevidsthed, hvad statsministeren svarer på dette spørgsmål.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg forstår godt, at man kan have den opfattelse, som må være hr. Poulsgaards, at dersom nogen virker i offentlig tjeneste, det være sig som medlem af folketinget eller som offentligt ansat – bærer gyldne kæder, som hr. Poulsgaard siger – må man være meget streng med hensyn til konsekvenser af de pågældendes lovovertrædelser. Jeg forstår godt, at man kan have denne opfattelse. Det er nok ganske naturligt.

Men når det drejer sig om tjenestemænd, er der regler. Efter gældende regler er der mulighed for forskellige sanktioner, hvis en tjenestemand bliver dømt for et strafbart forhold. Disse sanktioner er advarsel, irretsættelse, bøde, forflyttelse, degradation eller afskedigelse. Det er praksis, at det må afgøres efter en konkret vurdering af den enkelte sag, hvilken sanktion der er rimelig. I den vurdering, man skal anlægge, kan man lægge vægten på, om forholdet er begået i tjenesten eller forholdet ikke har sammenhæng med tjenestemandens arbejde.

Det må anses for passende i denne sag, der gjaldt effekter til en værdi af ca. 132 kr., og hvor dommen var næsten det lavest tænkelige, 2 dagbøder, at arbejdsministeren har givet arbejdsdirektøren en irretsættelse.

Positiv særbehandling af højere statstjenestemænd skal naturligvis ikke kunne finde sted. De generelle regler bør være og er også de samme for alle. Det er således ikke rigtigt, at en tjenestemand i en lavere lønramme normalt ville være blevet afskediget efter en tilsvarende dom. Inden for f.eks. politiet eller det øvrige justitsvæsen kan der dog være tale om at anvende strengere sanktioner. Det ligger i sagens natur, men også her må det selvfølgelig være således, at man følger de samme regler for alle grupper af offentligt ansat-